

An aerial photograph of a mountainous landscape in Slovenia during autumn. The scene is characterized by dense forests with trees in various shades of green, yellow, and orange. A thick layer of white mist or fog fills the valleys and lower slopes, creating a dramatic and ethereal atmosphere. In the center-right, a small cluster of buildings with red roofs is visible on a green slope. The overall lighting is soft, suggesting early morning or late afternoon.

GOZDOVI IN GOZDARSTVO SLOVENIJE

Naslov: Gozdovi in gozdarstvo Slovenije

Založnik: Gozdarski inštitut Slovenije, Založba Silva Slovenica, Ljubljana 2025

Urednik: Matjaž Čater

Uredniški zbor: Matjaž Čater, Primož Simončič

Recenzenta: Franc Batič, Andrej Breznikar

Oblikovanje: Neža Trobec

Naslovna fotografija in naslovne fotografije poglavij: Matjaž Čater

Tisk: Luart; <https://luart.si/>

Izdaja: 1. izdaja

Cena: brezplačno

Naklada: 1000

DOI 10.20315/SFS.190

Tisk publikacije je financiralo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano s sredstvi Gozdnega sklada.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

630(497.4)

GOZDOVI in gozdarstvo Slovenije / [urednik Matjaž Čater ; naslovne fotografije poglavij Matjaž Čater]. - 1. izd. - Ljubljana : Gozdarski inštitut Slovenije, Založba Silva Slovenica, 2025

ISBN 978-961-6993-92-0
COBISS.SI-ID 242170371

Kazalo

9	Predgovor
13	Slovenski gozdovi
22	Slovenski gozdovi v številkah (2024)
25	Strukturne spremembe gozdnih sestojev v Sloveniji na regionalni in nacionalni ravni v zadnjih petdesetih letih
26	Uvod
27	Spremembe velikosti gozdne površine
28	Spremembe v zgradbi in drevesni sestavi gozdnih sestojev
31	Dejavniki strukturnih sprememb gozdnih sestojev
31	Okoljski dejavniki
33	Gospodarjenje z gozdovi
35	Socialno-ekonomski dejavniki
35	Zaključek
41	Gospodarjenje z gozdovi – gozdnogojitvene zvrsti v Sloveniji
44	Gozdnogojitveni sistemi
45	Golosečni način
46	Sistem zastornih sečenj
47	Sistem robnih sečenj
48	Skupinsko postopni način
49	Prebiralni način
51	Sproščena tehnika gojenja
54	Gozdnogojitveno načrtovanje
54	Gozdnogojitveni cilji
55	Ukrepi
56	Gozdnogojitveni načrt
58	Obnova
61	Znanstvena podpora sonaravnega načina gospodarjenja z gozdovi
62	Kontrolna metoda kot znanstveno utemeljeno vrednotenje uspešnosti sonaravnega gojenja gozdov
64	Pragozdni rezervati, sonaravni način gojenja in znanstvene raziskave
65	Prostorsko-časovna dinamika vrzeli in sestojna struktura
66	Ekonomski vidiki sonaravnega gojenja gozdov
68	Sonaravno gojenje v rekreacijskih in varovalnih gozdovih

68	Kritika sonaravnega gojenja gozdov
69	Združenje Pro Silva za mreženje znanja
69	Pro Silva in biotska raznolikost
70	Neavtohtone gozdne vrste
71	Ohranjanje krajine
71	Sklepi
75	Trajnostno upravljanje prostoživečih živalskih vrst
76	Uvod
77	Upravljanje rastlinojedih parklarjev
79	Upravljanje velikih zveri
81	Prihodnji izzivi
85	Varstvo gozdov in prevladujoča tveganja za gozdove
86	Poročevalsko in prognostično - diagnostična služba za gozdove
86	Zdravstveno varstvo rastlin v gozdarstvu
88	Podlubniki
88	Invazivne tujerodne vrste
89	Varstvo pred abiotskimi in biotskimi motnjami
95	Pridobivanje, trg in raba gozdnih lesnih sortimentov
96	Posek lesa v slovenskih gozdovih
97	Proizvodnja gozdnih lesnih sortimentov v Sloveniji
102	Trg lesnih goriv v Sloveniji
108	Raba gozdnih lesnih sortimentov v Sloveniji
111	Certificirani lesni proizvodi
115	Nelesni gozdni proizvodi
120	Prihodnji izzivi
125	Organizacija in nacionalna zakonodaja slovenskega gozdarstva
127	Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
128	Zavod za gozdove Slovenije (ZGS)
132	Gozdarski inštitut Slovenije (GIS)
132	Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire na Biotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani
133	Slovenski državni gozdovi (SiDG)

GOZDOVI IN GOZDARSTVO SLOVENIJE

An aerial photograph of a Slovenian forest landscape. A river winds through a valley, surrounded by dense forests and small settlements. The background features rugged mountains with patches of snow under a clear sky. The lighting suggests late afternoon or early morning, with long shadows and warm tones.

Slovenski gozdovi

Matjaž Čater, *Gozdarski inštitut Slovenije*

DOI 10.20315/SFS.190.1

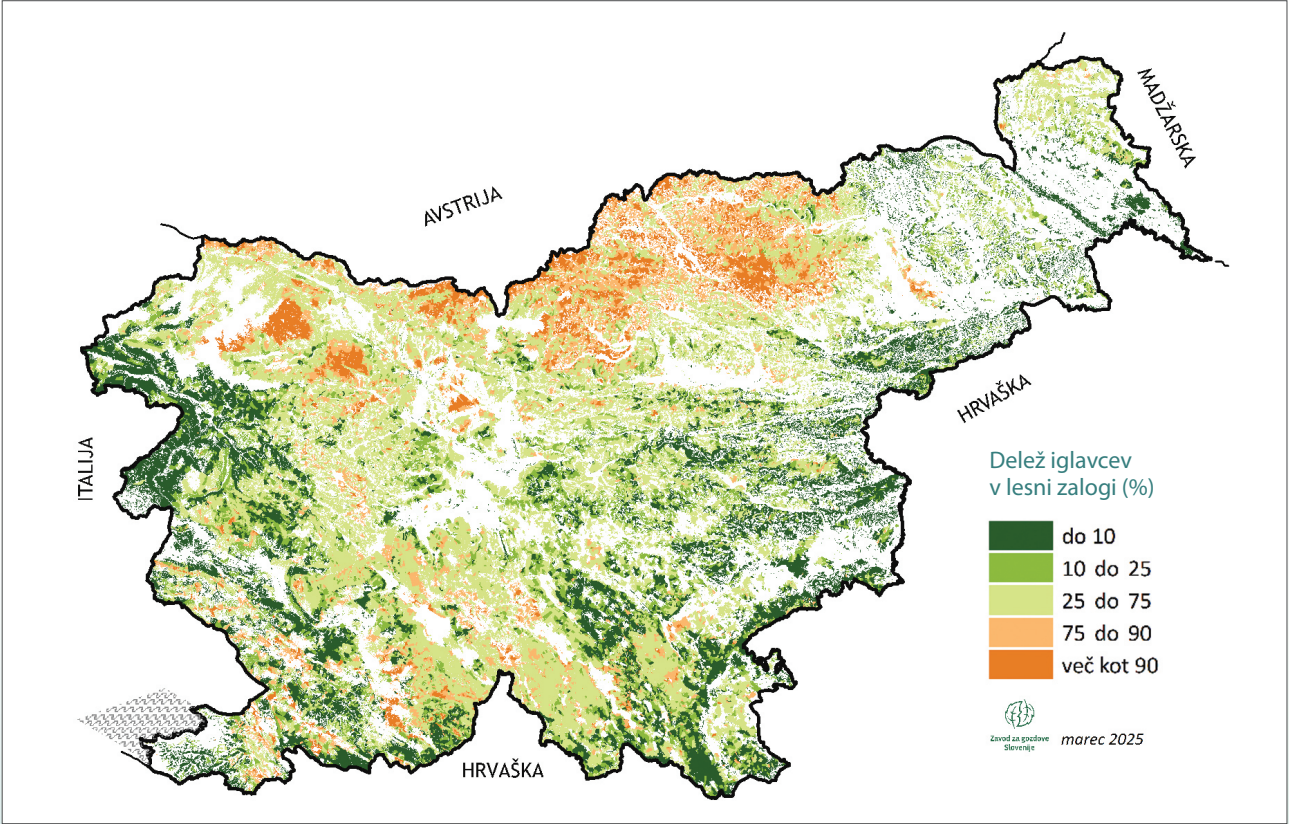
Slovenski gozdovi prekrivajo več kot polovico ozemlja države (58 %) in predstavljajo enega ključnih krajinskih elementov. Razprostirajo se na 1 177 119 hektarih in prevladujejo na več kot treh četrtinah celotne površine ozemlja; več kot tretina Slovenije se nahaja višje od 600 m, od tega pokrivajo gozdovi dve tretjini. Na polovici ozemlja Slovenije je naklon terena večji od 20 % in na dobri petini večji od 35 %. Ohranjenost gozdov je večja na bolj strmih in višjih legah, ki so manj primerne za kmetijstvo; njihov varovalni značaj se odraža predvsem pri zaščiti naselij, infrastrukture in kmetijskih površin pred okoljskimi dejavniki. Sedanje razmere, ki omogočajo stabilno kmetijsko proizvodnjo se lahko ohranjajo le z zagotavljanjem zadostne gozdnatosti. Gozdovi so ključna značilnost in dejavnik okolja, katerih varovalni in družbeni pomen se vztrajno povečujeta.

Na klimatske razmere v Sloveniji najmočnejše vplivajo Sredozemlje, Alpe in Panonska nižina. Večina slovenskih gozdov se nahaja na naravnih rastiščih bukve, ki skupaj z bukovo-hrastovimi in jelovo-bukovimi gozdovi pokrivajo približno 70 % gozdnih površin v državi. V slovenskih gozdovih uspeva skupno enainsedemdeset (71) drevesnih vrst, od tega deset (10) vrst iglavcev in enainšestdeset (61) vrst listavcev.

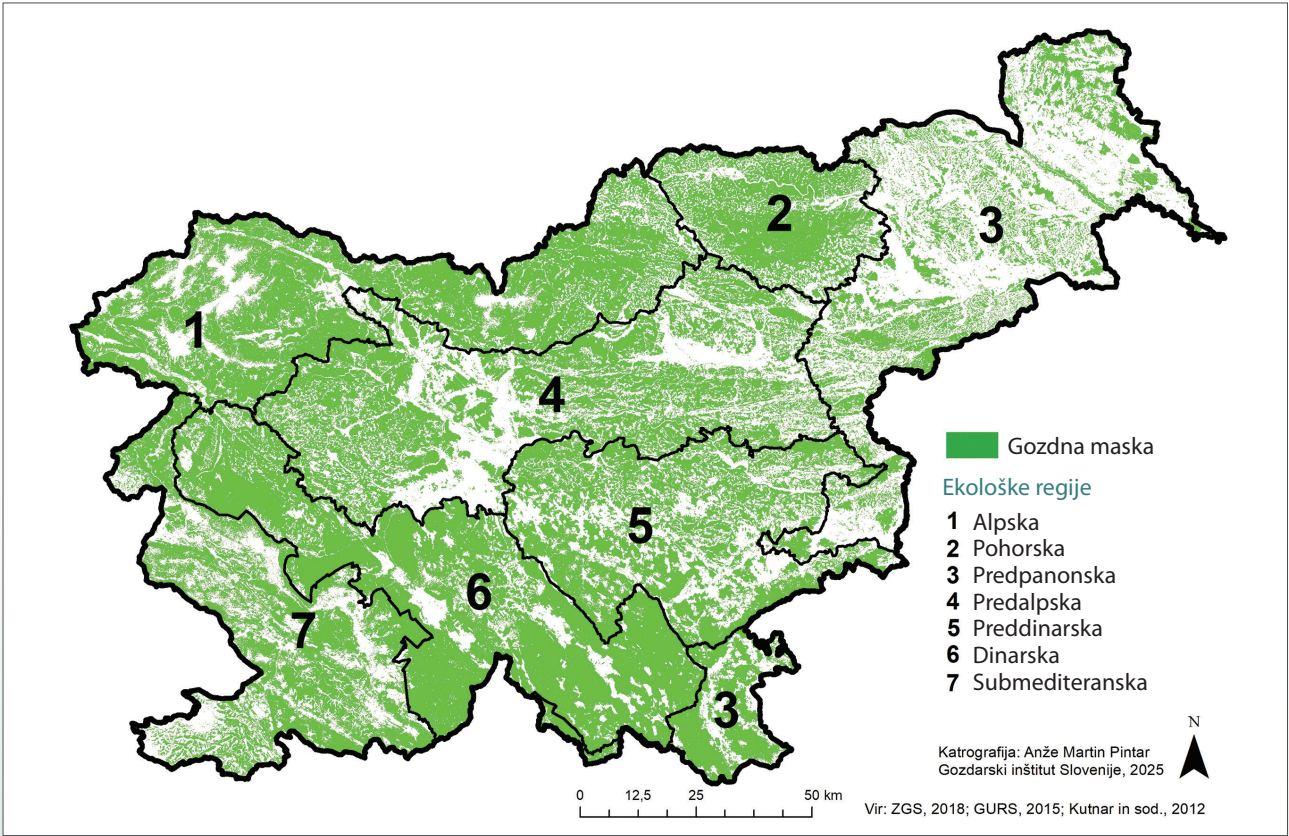
Heterogene ekološke razmere se odražajo v raznolikih vzorcih gozdne vegetacije. Na osnovi proučevanja fitogeografskih regij in različnih geografskih značilnosti - geologije, tal, reliefa, padavin, temperature, potencialne vegetacije, podnebja in fenologije lahko razdelimo Slovenijo na sedem ekoloških regij s podregijami (Kutnar in sod. 2002).

Alpsko regijo (1) sestavljajo območja Julijskih Alp, Kamniško-Savinjskih Alp in Karavank. V zahodnem predelu uspevajo bukovi in jelovo-bukovi gozdovi različnih združb (*Anemone trifoliae-Fagetum*, *Homogyno sylvestris-Fagetum*, *Ranunculo platanifoliae-Fagetum*) na nadmorskih višinah med 900 m in zgornjo gozdno mejo na približno 1500 m. Veliko bukovih in jelovo-bukovih gozdov je bilo spremenjenih v čiste sestoje navadne smreke. Nekatera potencialno naravna območja primarnih smrekovih gozdov lahko najdemo na višinah nad

1000 m. Sekundarna smrekovja (*Avenello flexuosae-Piceetum*) se obsežno razprostirajo na neapnenčasti kamninski osnovi potencialno naravnih rastišč acidofilnih bukovih gozdov na Pohorju. Na manjših nadmorskih višinah uspevajo acidofilni bukovi gozdovi (*Castaneo sativae-Fagetum*); v Alpah in Karavankah doseže zgornja gozdna meja 1700 m. Nad gozdno mejo najdemo ruševje (združbo *Rhodotamno-Rhododendretum hirsuti*) s primesjo posameznih macesnov (*Larix decidua* Mill.).

Slika 1: Slovenski gozdovi (ZGS, 2025)

Slika 2: Ekološke regije Slovenije (Kartografija A.M. Pintar 2025)

Pohorje (2) zajema tudi območje Kozjaka. V nižinskih in hribovitih predelih uspevajo mešani gozdovi bukve, domačega kostanja in gradna (*Castaneo sativae-Fagetum*). V severnem predelu regije, na senčnih in zelo strmih pobočjih med 400 in 1000 m, prevladujejo gozdovi jelke (*Galio rotundifolii-Abietetum*). Osnovno kamnino sestavljajo nekarbonatni tonalit, gnajs, sljudni skrilavec, amfibolit in drugi. Na višinah med 900 in 1300 m se pojavlja t.i. „acidofilna visokogorska“ bukev združbe *Luzulo albidiae-Fagetum*. Geološko kamninsko podlago sestavljajo zmerno kisle neapnenčaste kamnine. Ti gozdovi so bili že od nekdaj izpostavljeni znatnim vplivom človeka - krčenju zaradi povečevanja kmetijskih površin in paši živine. Bukve so na območju Pohorja lokalno iztrebili v času glažut in steklastva, kar je povzročilo popolno prevlado smreke (*Picea abies* (L.) Karst.), z očitnim negativnim vplivom na bukova rastišča. Sekundarne smrekove gozdove smo uvrščali v združbo *Luzulo sylvaticae-Piceetum*. *Cardamini savensi-Fagetum* predstavlja conalno bukovo združbo v zgornjih predelih Pohorja. Uspeva na silikatnih, metamorfnih in magmatskih kamninah na višinah med 800 in 1300 m, kjer se z bukvijo mešata jelka (*Abies alba* Mill.) in smreka.

Predpanonska ekoregija (3) se razteza od jugovzhoda do severovzhoda Slovenije. Gozdovi pokrivajo manjši del te regije, saj so gabrovja (*Carpinus betulus* L.) in hrastovja (*Quercus* sp.), ki so značilni za nižinske in hribovite predele Slovenije v glavnem izkrčili in zemljišča namenili kmetijstvu. Na manjših površinah ob vodotokih se pojavljajo združbe bele vrbe (*Salicetum albae*), jelševja (*Alnetum glutinosae*) in dobrane (*Querco roboris-Ulmetum laevis*). Na ravninah, ki so pod vplivom visokih podzemnih voda in občasnih poplav, najdemo hrastovo-gabrove gozdove (*Querco roboris-Carpinetum*). Ti obvodni gozdovi so ogroženi zaradi intenzivnega izsuševanja močvirij in mokrišč v preteklosti. Marsikje so jih spremenili v mokriščne travnike. V severnem delu regije se na manjših nadmorskih višinah gričev pojavlja *Pruno padi-Carpinetum betuli*, v višjih legah pa conalna bukova (*Vicio oroboidi-Fagetum*). Na pobočjih med 300 in 700 m nad morjem uspevajo zmerno acidofilni bukovi gozdovi s primešanim domačim kostanjem in gradnom (*Castaneo sativae-Fagetum*)

na zelo različnih neapnenih matičnih kamninah. Na luvisolih in degradiranih tleh prevladujejo gozdovi navadnega bora (*Galio rotundifoli-Pinetum sylvestris*).

Predalpska ekoregija (4) se nahaja med alpsko regijo (1) na severu ter dinarsko (6) in preddinarsko regijo (5) na jugu. Na ravninah in položnih pobočjih uspevajo aconalne gozdne združbe z navadno borovnico (*Vaccinio-Pinetum sylvestris*), ki je pionirska združba in se pojavlja večinoma na revnih rastiščih. Veliko pogostejši so na tem območju acidofilni bukovi gozdovi združb *Blechno-Fagetum* in *Castaneo sativae-Fagetum*, ki rastejo na distričnih kambisolih in različnih neapnenčastih geoloških podlagah. V mnogih primerih so gozdove domačega kostanja in bukve spremenili v enovrstne smrekove sestoje ali mešane gozdove z domačim kostanjem (*Castanea sativa* Mill.), navadnim borom (*Pinus sylvestris* L.) in gradnom (*Quercus petraea* (Matt.) Liebl.). Toploljubni bukovi gozdovi (*Ostryo carpinifoliae-Fagetum*) pokrivajo velike površine južnih izpostavljenih leg do nadmorske višine okoli 1000 m.n.m. z razmeroma veliko količino padavin. V gorskem pasu so na dolomitih in apnencih različnih geoloških tvorb zelo pogosti tudi bukovi gozdovi tipa *Hacquetio epipactis-Fagetum* in *Lamio orvalae-Fagetum*.

Preddinarska ekoregija (5) se razprostira od osrednjega do jugozahodnega dela države, kjer so zelo pogosti bukovi gozdovi združb *Hacquetio epipactis-Fagetum* in *Lamio orvalae-Fagetum* z vrsto drugih gozdnih združb. Na položno oblikovanih gričih in ravninah med 150 in 350 m najdemo ostanke gabrovih gozdov (*Abio albae-Carpinetum betuli*), ki so jih večino spremenili v kmetijska in urbana zemljišča. Gozdovi *Castaneo sativae-Fagetum* uspevajo na neapnenčastih tleh. Večji del teh zmerno acidofilnih bukovih gozdov so spremenili bodisi v čiste smrekove sestoje ali v panjevce. Na distričnih kambisolih se pojavljajo acidofilni gabrovi gozdovi *Vaccinio myrtilli-Carpinetum betuli*, ki so jih zaradi bližine naselij, lahke dostopnosti ter ugodne konfiguracije tal intenzivno izkoriščali.

V Dinarski ekoregiji (6) predstavlja gorati greben ločnico med primorsko in celinsko regijo. Zanj značilen mešan jelovo-bukov gozd (*Omphalodo-Fagetum*) zajema dele visokih kraških planot južne Slovenije do Hrvaške. Najdemo ga na nadmorskih višinah med 700 in 1200 m na apnenih in sporadično dolomitnih tleh. V nižjem delu gorskega pasu, med 600 in 900 m.n.m. se pojavljajo bukovi gozdovi *Lamio orvalae-Fagetum*. Od nižin do okoli 600 m nadmorske višine uspevajo submontanski bukovi gozdovi *Hacquetio epipactis-Fagetum*.

V submediteranski ekoregiji (7) sta značilna matična materiala apnenec in fliš. Najpogostejši tip gozdne vegetacije je *Ostryo carpinifoliae-Quercetum pubescentis*. V preteklosti so veliko teh gozdov spremenili v pašnike, v drugi polovici 19. in začetku 20. stoletja pa na delu površin sadili črni bor (*Pinus nigra* Arnold). Po 2. svetovni vojni so opuščene pašnike postopoma zarasli gozdovi združb *Ostryo carpinifoliae-Quercetum pubescentis*. Hribovite dele submediteranske regije prekrivajo bukovi gozdovi (*Seslerio autumnalis-Fagetum*) do višine 1100 m.n.m., ki naseljujejo najhladnejše lege submediteranskega območja. Na obrobju njenega območja so številni gozdovi spremenjeni v sekundarne gozdove združb (*Seslerio autumnalis-Ostryetum carpinifolia*). Združba *Castaneo sativae-Fagetum* je pogosta na srednje globokih do globokih distričnih kambisolih na kisljih fliših v Brkinih.

V začetnem obdobju poselitve predstavljajo v nižinah in na pobočjih izkrčene površine z gozdovi še danes osnovo za kmetijstvo. V pretežno gozdnatih predelih so dobro vidni sledovi zadnje kolonizacije v obdobju med 12. in 15. stoletjem. Današnja dejanska sestava drevesnih vrst močno odstopa od potencialne vegetacije. Velik delež navadne smreke je posledica sajenja te vrste v 18. in 19. stoletju po vzoru nemške gozdarske šole. Tudi na slovenskem Krasu so v drugi polovici 19. stoletja so sadili črni bor, da bi ublažili posledice erozije zaradi močne burje in obnovili pusto, kamnito kraško pokrajino. Velika raznolikost gozdnih rastiščnih tipov, ki so se oblikovali skozi tisočletja, so na razmeroma majhnem slovenskem prostoru ustvarili bogato pestrost vrst in habitatnih tipov (biotsko pestrost, na genski, vrstni in ekosistemski ravni). Svoje niše so na razmeroma majhnem prostoru našle številne živalske vrste; z gozdovi so povezane številne vrste dvoživk in sesalcev. Ohranjenost gozdov je zagotovo pripomogla, da v Sloveniji kot eni redkih evropskih držav najdemo rjavega medveda, risa in volka.

Gozdna ureditev na Slovenskem ima dolgoletno tradicijo: prvi znani Ortenburški gozdni predpis izhaja iz leta 1406. Cesarica Marija Terezija je z »Gozdno ureditvijo na Kranjskem« leta 1771 vzpostavila trajnost pri gospodarjenju z gozdovi in zagotovila trajno oskrbo z lesom. Skoraj dve stoletji kasneje so bil predpisani z zakonom o gozdovih iz leta 1953 obvezni gozdnogospodarski načrti, ki so vključevali vse gozdove ne glede na lastništvo ali velikost posesti. Z osamosvojitvijo Slovenije je bil leta 1993 sprejet nov Zakon o gozdovih.

Tradicija načrtnega gospodarjenja z gozdovi v Sloveniji je stara več stoletij. Spoznanje o velikem pomenu gozdov za ljudi se je najprej pojavilo na suhih in toplih submediteranskih rastiščih, kjer sta obstoj in obnova gozdov močno otežena. Prvo pomanjkanje lesa se je pojavilo na Krasu, od koder so les vozili v Trst in istrska obmorska mesta. Tam so sprejeli tudi prve gospodarske ukrepe, s katerimi so nekaterim občinskim skupnostim zagotovili trajno oskrbo z lesom iz okoliških gozdov.

Začetki gospodarjenja z gozdovi na slovenskem ozemlju so povezani z gozdovi idrijskega rudnika, Trnovskega gozda, z gozdovi iz okolice Tolmina in Bovca ter odkritjem živega srebra leta 1493. Prva uredba za izkoriščanje idrijskih gozdov izhaja iz leta 1742, naslednja iz leta 1759. Prvi načrt za Trnovski gozd je bil izdelan leta 1771. V drugi polovici 19. stoletja so velike gozdne posesti na slovenskem ozemlju začele na lastno pobudo izdelovati gozdnogospodarske načrte. Na velikih gozdnih posestvih visokega krasa na Kočevskem in Notranjskem se je razvil izviren način urejanja in gospodarjenja z gozdovi, drugačen od tedaj v Evropi uveljavljene nemške šole. Predstavlja avtohtoni prispevek k razvoju gozdarstva in urejanju gozdov v Sloveniji in širše. Z načrtom izdelanim leta 1892 za kočevske gozdove v lasti grofa Auersperga je Leopold Hufnagl razvil svoj sistem prebiralnega gospodarjenja. Dosledno je nasprotoval in se boril proti uveljavljenemu golosečnemu sistemu gospodarjenja za preprečevanje širjenja krasa, v okviru katerega je potekala sočasna, dobro organizirana akcija pogozdovanja slovenskega Krasa, ki je pridobila svetovno veljavo. Hufnagl je bil tudi pionir naravovarstva, saj je zavaroval nekatere pragozdne sestoje na Kočevskem. Na območju Notranjskega Snežnika, na velikih posestvih Schönburg-Waldenburg je Heinrich Schollmayer-Lichtenberg prevzel Hufnaglov koncept prebiralnega gospodarjenja z gozdovi in uvedel izviren pristop kontrolne metode pri urejanju

in gospodarjenju z gozdovi. Koncept so takoj prevzeli in uporabili v sosednjih gozdnih posestvih Windischgraetz v gozdovih Javornikov, Nanosa in Hrušice. Postojnsko gozdnogospodarsko območje predstavlja tako edinstven primer v Sloveniji, kjer vse od leta 1890 gospodarijo po načelih kontrolne metode na več kot 20.000 ha velikem območju. V 50. letih prejšnjega stoletja je slovensko gozdarstvo pričelo izdelovati gozdnogospodarske načrte v vseh gozdovih ne glede na lastništvo. Proces je bil zaključen do leta 1968, ko je bila celotna površina gozdov v Sloveniji prvič v celoti pokrita z gozdnogospodarskimi načrti.

S kompleksnostjo upravljanja gozdov ter večanjem potreb po usklajevanju različnih funkcij gozda se je pojavila potreba po strateškem načrtovanju, zato so bili v 70. letih v gozdarsko prakso vpeljani območni gozdnogospodarski načrti (GGN GGO). GGN GGO so prvič izdelali za obdobje 1971–1980. Kasneje so načrte obnovili za vsako desetletje (1981-1990, 1991-2000, 2001-2010, 2011-2020); slednji, izdelani za obdobje 2021-2030 so torej že šesti po vrsti. Po določilih Zakona o gozdovih iz leta 1993 je Državni zbor Republike Slovenije leta 1996 sprejel Nacionalni program razvoja gozdov.

Preglednica 1: Spremembe površine gozdov v Sloveniji v obdobju 1875-2019

leto	Površina gozdov (x 1000 ha)	Delež gozdnatosti (%)
1875	737	36
1947	897	43
1961	961	48
1970	1 026	51
1980	1 045	52
1990	1 077	53
2000	1 134	56
2010	1 178	58
2024	1 177	58

Temeljna načela ravnanja in gospodarjenja z gozdovi so:

- **trajnost** – trajno ohranjanje gozdov, trajnostna raba njihovih dobrin in nematerialnih funkcij,
- **sonaravnost** – gospodarjenje z gozdovi v tolikšni meri in na način, ki zagotavlja ohranjanje vseh naravnih gradnikov, in
- **večnamenskost** – pristop, ki spoštuje uravnoteženost ekološke, proizvodne in družbene vloge gozdov.

Skladno s strokovnimi podlagami Zavoda za gozdove Slovenije z gozdovi gospodarijo lastniki gozdov: zasebni lastniki (fizične in pravne osebe), lokalne skupnosti in država.

V Sloveniji je 71 % gozdov zasebnih in 29 % gozdov javnih, v lasti države ali občin. Večje in nerazdeljene gozdne posesti gozdov v državni lasti omogočajo dobro strokovno gospodarjenje. Zasebne gozdne posesti so majhne, s povprečno površino velikosti 3 ha, ki so razdrobljene še na več ločenih parcel. Za veliko večino teh posesti gozdovi niso gospodarsko zanimivi. Zasebna gozdna lastnina postaja s povečevanjem števila lastnikov gozdov še bolj razdrobljena. Po zadnjih podatkih ima v Sloveniji 282 500 gozdnih posesti v lasti 409.000 gozdnih posestnikov. Velika razdrobljenost gozdne posesti, število lastnikov in solastnikov gozdov, predstavlja resno oviro za strokovno delo v zasebnih gozdovih, za optimalno pridobivanje lesa in izkoriščanje gozdnega potenciala.

Slovenski gozdovi v številkah (ZGS 2024)

Preglednica 2: Površina gozdov

Površina gozdov	1 177 119 ha
Gozdni rezervati	9 426 ha
Varovalni gozdovi	98 828 ha

Preglednica 3: Lesna zaloga

	enote	iglavci	listavci	Σ
lesna zaloga	m³	155 139 455	201 693 967	356 833 422
	m³/ha	131,8	171,3	303,1
prirastek	m³/leto	3 699 942	4 878 043	8 577 983
	m³/ha, leto	3, 1	4, 1	7,2

Preglednica 4: Debelinska struktura

razred	≤ 20cm	21-40 cm	41-60 cm	≥ 61 cm	Σ
%	12,5	44,5	33,6	9,4	100

Preglednica 5: Načrtovani in realizirani posek

	enote	iglavci	listavci	Σ
načrtovano	m³	3 151 927	4 001 954	7 153 881
realizirano	m³	2 622 873	1 982 013	4 604 886

Preglednica 6: Obnova in nega

ukrepi nege	5 743 ha
obnova s sadnjo	480 ha
naravna obnova	95 %

Preglednica 7: Zastopanost drevesnih vrst v skupni lesni zalogi

Vrsta		[m³/ha]	%
<i>Fagus sylvatica</i> L.	Navadna bukev	93,2	30,6
<i>Picea abies</i> (L.) Karst.	Navadna smreka	89,7	29,4
<i>Abies alba</i> Mill.	Bela jelka	24,5	8,0
<i>Quercus petraea</i> (Matt.) Liebl.	Graden	14,8	4,9
<i>Pinus sylvestris</i> L.	Rdeči bor	12,8	4,2
<i>Acer pseudoplatanus</i> L.	Gorski javor	11,0	3,6
<i>Carpinus betulus</i> L.	Gaber	8,0	2,6
<i>Castanea sativa</i> Mill.	Domači kostanj	5,0	1,6
<i>Pinus nigra</i> Arnold	Črni bor	4,7	1,5
<i>Ostrya carpinifolia</i> Scop.	Črni gaber	4,3	1,4
Ostale vrste		36,9	12,1
Σ		304,9	100,0

Viri:

GFRA 2025. 2025. *Global Forest Resources Assessment Slovenia (draft)*, <https://fra-data.fao.org/assessments/fra/2025SVN/home/overview>, 13.1.2025

Kutnar L., Zupančič M., Robič D., Zupančič N., Žitnik S., Kralj T., Tavčar I., Dolinar M., Zrnec C., Kraigher H. 2002. Razmejitev provenienčnih območij gozdnih drevesnih vrst v Sloveniji na osnovi ekoloških regij. *Zbornik Gozdarstva in Lesarstva* 67: 73 - 117.

Nacionalna gozdna inventura, Gozdarski Inštitut Slovenije 2024

PanEuropean 2025. *Joint Pan-European Data Collection Slovenia (draft)*, <https://fra-data.fao.org/assessments/panEuropean/2025/SVN/home/overview>, 13.1.2025

Poročilo o gozdovih 2024, Zavod za gozdove Slovenije (ZGS)

Zavod za gozdove Slovenije, spletna stran 2024 (www.zgs.si)